

Afgift skulde betales, men kun mente, at dette Underændringsforslag vilde berede Vanskeligheder for Lovforslagets Vedtagelse. Jeg maa dog tillade mig at være af den Mening, at der i Aar ikke bliver nogen Lov ud af dette Forslag. Det er for mig aldeles utvivlsomt, at selv om ogsaa det ærede Udvalg maatte komme til Overenskomst paa alle Punkter med den højtærede Minister, som dog ikke bærer Forslaget frem som sit, og selv om det skulde gaa her fra Tinget, har det dog ikke en saadan Fuldkommenhed, at det i Aar vil blive vedtaget i det andet Ting og saaledes blive til Lov i Aar. Dette Hensyn til, at Loven skulde udkomme i Aar, gælder altsaa ikke. Naar derfor den ærede Ordfører i Tanken er enig med os i, at der ingen Afgift bør kræves for et Navnebevis, saa synes jeg ogsaa, at han skulde stemme for dette Underændringsforslag. Det vilde saamænd være den bedste Maade at tilkendegive denne Enighed paa. Hensynet til, at der saa muligvis ikke bliver nogen Lov i Aar, behøver ikke at hindre ham i at stemme for Underændringsforslaget; der bliver alligevel ikke nogen Lov i Aar. Jeg vil endda sige, at jeg ikke finder det saa overordentlig ønskeligt, at der skulde blive en Lov i Aar; det er ganske vist meget ønskeligt, at der kan komme en Ordning paa disse Forhold, men det er ligesaa ønskeligt, at vi tage imod de rige Bidrag af sproglige og historiske Oplysninger, som allerede ere fremskaffede, og som vi saa kunne faa Lejlighed til at benytte i rigere Maal under vore Overvejelser af Sagen til næste Aar. Det har ikke noget afskrækkende for mig, at der i Aar ikke bliver nogen Lov, og jeg er overbevist om, at det bliver der ikke, og derfor mener jeg, at man ganske trøstigt kan vedtage mit Underændringsforslag under Nr. 3. Mit Underændringsforslag under Nr. 4 er den ærede Ordfører enig med mig om. Tilbage staar altsaa kun mit Underændringsforslag under Nr. 2, med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører er enig med mig om Begyndelsen: at man ikke skal have denne Frist: „indtil Udgangen af 1899“. Lad os saa vedtage Underændringsforslaget; det væsentligste ved saadan Vedtagelse vil være, at Folketinget paa dette Punkt har ladet Tidsfristen: „indtil Udgangen af 1899“ udgaa. Resten kan jo saa tages under nærmere Overvejelse til 3dje Behandling. Hvad Underændringsforslaget under Nr. 1 angaar, anser jeg det for absolut rigtigt, men naar den ærede Ordfører her har udtalt sig saa bestemt derimod, antager jeg ikke,

at jeg har videre Haab om at faa det vedtaget. Men at den Bestemmelse, som paa dette Punkt staar i Lovforslaget, ikke bliver til Lov, er jeg fuldstændig overbevist om, saa jeg lader ganske rolig den Sag gaa videre. Hvad jeg her har foreslaaet, er vistnok det rigtige, men om det bliver vedtaget her, er ganske vist en anden Sag. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen), som har beskæftiget sig mere med denne Sag end jeg, og som uden Tvivl har flere Forsudsætninger for at behandle herhenhørende Spørgsmaal, end jeg har, har jo fastholdt sine Forslag, saa hvor gerne jeg end vil imødekomme den ærede Ordførers Henstilling, anser jeg det dog for rigtigt at bede det høje Ting tage sin Afstemning paa disse Punkter, ogsaa til Vejledning for Udvalget, og det vil dog tilsidst kun kunne være den ærede Ordfører kært at se flere af disse Forslag vedtagne, da de gaa ud paa noget, som han egentlig ønsker.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Ja, ganske vist vilde jo Udvalget faa denne Tilfredsstillelse, hvis det ærede Medlem (Krabbe) fik sine og de andre Forslag vedtagne, om hvilke jeg har udtalt, at Udvalget i og for sig gerne vil se dem vedtagne. Men Sagen er, at Udvalget hele Tiden er gaaet ud fra, at Forslaget skulde blive til Lov netop i Aar. Det er af Hensyn dertil, at vi ere gaaede saa langt bort fra vort eget oprindelige Forslag, som vi ere, og gaaet til den Stilling, vi have indtaget i Dag, og som jeg paa Udvalgets Vegne anbefaler det høje Ting at indtage. Og jeg kan ikke, hvor stærkt end det ærede Medlem betonedede det modsatte, endnu opgive denne Tanke. Det kan være, at Udvalget senere efter at have overvejet, hvad der nu er fremkommet under denne Forhandling i Dag, og efter den Afstemning, som nu vil finde Sted, vil komme til det samme Resultat. Men saa længe det ikke er kommet til det Resultat, at det er haabløst at arbejde videre for at faa Sagen til Ende i Aar, maa Udvalget for sit Vedkommende indtage den Stilling, jeg allerede har antydnet. Og naar de ærede Medlemmer altsaa ikke ville tage Forslagene tilbage, maa jeg erklære, at Udvalgets Medlemmer forbeholde sig at stemme imod dem. Skulde Flertallet desuagtet gaa os imod, have vi ganske rigtig den Tilfredsstillelse, at vi saa se Tingets Mening. Men da er det ikke paa vort Ansvar, og det er det Ansvar, vi ikke ønske at have.